

naa ind paa Lodderne, uden at der herfor var ydet Lodsejerne nogen Erstatning, fremsatte disse i 1902 for første Gang Krav paa Erstatning for de dem herved paaførte Ulemper, og da der ikke opnaaedes Enighed herom mellem Krigsministeriet og Lodsejerne, anlagde disse i 1903 Sag mod Ministeriet for at faa dette kendt uberettiget til paa Amager Fældet af foretagne Skydninger saaledes, at der derved opstaaer Fare for, at Projektiler eller Dele af saadanne falde ned paa Nabolodderne.

Ved Højesteretsdom af 20. Juni 1911 blev kendt for Ret, at Krigsministeriet bør for Tiltale i denne Sag fri at være, medens det samtidig i Dommens Motiver — ligesom ogsaa i Overrettsdommens Præmisser — udtales, at det paa den anden Side følger af Lovgivningens almindelige Grundsatninger, at vedkommende Lodsejere have Krav paa Erstatning for det Tab, der maatte paaføres dem ved de stedfindende Afspærringer.

Under Hensyn hertil har Krigsministeriet under 14. f. M. overfor Lodsejerne erklæret sig villigt til med dem at afslutte en Overenskomst om Erstatning for Aflysning, gældende for *Fremtiden* fra Højesteretsdommens Datum (20. Juni 1911) at regne, paa følgende Betingelser:

— Erstatningen fastsættes for en hel Dags Aflysning til 2 Kr. 20 Ø. pr. Td. Land af de bebyggede Parceller — Matr. Nr. 21, 22, 23 a, 24, 33, 34, 40, 41, 35, 36, 37 og 38 — og til 1 Kr. 45 Ø. af de ubebyggede Parceller, samt for en halv Dags Aflysning — før eller efter Kl. 1 Em. — til Halvdelen af de nævnte Beløb, henholdsvis 1 Kr. 10 Ø. og 73 Ø. Hvis nogen af de for Tiden ubebyggede Parceller i Fremtiden skulde blive bebyggede med Beboelseshuse, beregnes Erstatningen efter de højere Beløb fra det Tidspunkt, da Bygningerne ere tagne i Brug.

— Den ovennævnte Erstatning er kun Vederlag for det Tab, som Lodsejerne lide ved deres Ejendommens Aflysning, saaledes at Militæretaten yderligere efter Overenskomst eller Taksation erstatter al Skade, som ved Nedslag af Projektiler eller Dele af saadanne maatte ske paa Bygninger, Indbo og Materiel samt paa i eller ved Bygningerne værende Kreaturer. Derimod erstattes ikke Skade paa Kreaturer, som Lodsejere, uanset Aflysningen, maatte have ladet forblive paa Marken.

— Overenskomsten skal fra Lodsejernes Side være uopsigelig i 15 Aar, saaledes at den tidligst kan opsiges til den 20. Juni 1926 med 1 Aars Varsel. Derefter kan Lodsejerne opsige Overenskomsten naar som helst ligeledes med 1 Aars Varsel, dog kun naar mindst $\frac{2}{3}$ af Lodsejerne tiltræder Opsigelsen, i hvilket Tilfælde den gælder for samtlige Lodders Vedkommende.

Fra Militæretatens Side kan Overenskomsten opsiges naar som helst med 1 Aars Varsel.

— Militæretaten vil, saa vidt muligt, undgaa at aflyse Lodderne to Dage i Træk i de Maaneder, da Markarbejdet staaer paa, ligesom man ikke uden Nødvendighed vil aflyse i Maj og August Maaneder, men Lodsejerne maa i alle Tilfælde underkaste sig Krigsministeriets Skøn om Aflysningernes Nødvendighed. Saa vidt muligt skulle Aflysningerne blive bekendtgjorte for Lodsejerne med mindst 2×24 Timers Varsel.

— Overenskomsten vil være at tinglæse som servitutstiftende paa Lodderne. Udgifterne ved Overenskomstens Afsluttelse — heri ikke indbefattet Salær til Lodsejernes Sagfører — og ved dens Tinglæsning afholdes af Militæretaten.

Efter ovenstaaende vil Erstatningen for samtlige Lodder — ca. 200 Tdr. Land — andrage:

For en hel Dags Aflysning	354 Kr. 46 Ø.
— - halv — —	177 — 79 —

Hvis man kan indskrænke Antallet af Aflysninger til 3 hele og 6 halve Dage aarlig, vil den samlede aarlige Erstatning blive 2,130 Kr. 12 Ø. til Udgift for Konto M. b.

Endskønt Lodsejerne ikke kunne siges at have noget egentligt Retskrav paa at faa Erstatning for den forud for Højesteretsdommen liggende Aarrække, medmindre de kunne konstatere deres Tab, hvilket ifølge Sagens Natur er umuligt saa længe efter, at det har fundet Sted, formener Krigsministeriet, at Billighed taler